

skal kunne føres til Ende, skal Vaadnet kunne trækkes paa Vand. I § 2 omhandles dette Fiskeri paa Notsteder, i § 3 samme Fiskeri paa andre Steder. § 4 omhandler dette Fiskeri paa de i §§ 2 og 3 omhandlede Steder, nemlig under saadanne Forhold, hvor disse to Paragraffer komme til Anvendelse. Vi have til § 4 stillet et Vædringsforslag. Jeg skal søge saa kort som muligt at forklare dets Indhold. § 2 omhandler Graatefiskeri ved Not ud mod det aabne Søterritorium, for saa vidt det ikke er under matrikuleret Bø. Det, der tidligere har holdt Bankefiskeri, er det, som jeg tidligere sagde, at Fjsten skal trækkes paa Vand, og tidligere habdes der formentlig ikke nogen Hjemmel for dem, som ikke vare Grundejere paa det tilstødende Land, til at drage Fjsten op, og kun de tilstødende Grundejere kunde altsaa fiske. Lovforslaget gaar nu ud paa at bestemme, at i Tiden fra 1ste Juli til 31te December kan enhver, der er berettiget til at fiske paa dansk Søterritorium, trække Sejlen op paa det tilstødende Land mod at svare Landpart. Grunden til, at der er sagt „fra 1ste Juli til 31te December“, er, at dette Fiskeri egentlig kun faar sin Betydning i Tiden efter 1ste Juli; dog kan det have Betydning før den Tid, idet Sejlen stundom i Maj og Juni samler sig ogsaa paa disse Steder, men man har ikke villet indrømme almindelig Fiskeri tidligere, idet man løber den Risiko, at Sejlen, naar man fisker paa den Tid, den begynder at samle sig, forsvinder, og saa gaar Gæstefiskeriet tilbage. Derfor er det altsaa Meningen, at i Tiden fra 1ste Januar til 1ste Juli skal det bero paa de tilstødende Grundejere, om de ville fiske, som dem, der nok ville varetage deres egne Interesser, og det er det, der er sagt i § 4 med Tilføje om, at fremmede ogsaa kunne saa Lov til at fiske der, naar de faa Tilladelse af Grundejerne til at landdrage Sejlen. — § 3 omtaler Sejffiskeri i Fjorde, Bøge og Sund, hvor der ikke gaar Strøm samt under matrikuleret Bø og giver Bestemmelse om, at man kan oprette Vedtægter, hvori Interessentfæder saa Eneret til at landdrage Sej paa begrænsede Stykker af Forstranden. Naar der nu ikke habes saadanne Vedtægter, kommer paa disse Steder § 4 ogsaa til Anvendelse, den samme Regel, som omhandles i § 2, at hvor ingen Vedtægt habes, tilkommer Fiskeriet Ejeren eller Besidderen, saaledes at fremmede kunne henvende sig til dem, og saa Ret til at fiske, naar mindst Halvdelen af Løbsejerne give Samtykke dertil. Det er det, vi have villet udtrykke med vor Vædring til § 4, at den kun omhandler Bestemmelsen om, hvem

der er berettiget til at fiske paa de i §§ 2 og 3 omhandlede Steder, naar de i de to Paragraffer nævnte Forhold ikke ere til Stede, og derved mene vi at være i Overensstemmelse med Tanken i denne Paragraf og det, som har været tilfaldet. Men det forekom os, at Paragraffen krægte til en tydeligere Redaktion; da der staaar disse Ord „hvoreledes der med Notkast efter Sej skal forholdes under deres Land“, have vi ment, at det kunde vække den Forestilling, at Ejere og Besidderne skulle være berettigede til paa disse Steder, for saa vidt §§ 2 og 3 ikke komme til Anvendelse, at træffe Bestemmelse om Redstaberne, deres Indretning o. s. v., hvilket f. Eks. saa vilde føre til, da Paragraffen jo kun taler om Retten til Vanddragning, at de ogsaa i Forhold til fremmede skulde kunne bestemme, at i den Tid, hvori de fiskede, skulde deres Garn være indrettede paa en vis Maade, hvad der ikke er Meningen. Nu tvivler jeg ikke paa, at man kunde komme til det samme Resultat ved at sammenholde denne Paragraf med §§ 3 og 11, men jeg tror dog, der er Grund til at forandre Udtrykkene saaledes, at det kommer til at staa tydelig for Lægmænd, hvad der upaatvivlelig har været Tanken. — Saa have vi stillet et Vædringsforslag til § 3, som er en ren Redaktionsændring. Paragraffen omtaler disse Vedtægter, men naar der staaar „hvoreb bl. a. Interessentfæder“, maa man spørge: hvad bethder dette „bl. a.“? Jeg tror, man maa sige, det er et usædvanligt Udtryk i en Lov, at der staaar „bl. a.“, og at det er rigtig at forklare, hvad dette „bl. a.“ bethder. Det er upaatvivleligt, at der her ved dette Udtryk sigtes til det, som efter § 11 kan staa i de almindelige Vedtægter om Tiden, hvori, Maaden hvorpaa, de Redstaber, hvormed Fiskeriet kan drives o. s. v., saaledes at § 3 kun nævner det særlige om Interessentfæder efter denne Paragraf. Derfor opstille vi som en Redaktionsændring, at der skal bruges Udtryk, hvoreb „bl. a.“ forandres til en Henvisning til det, der staaar i § 11. — Det er disse Vædringsforslag, vi have stillet, og som jeg skal anbefale.

Hvad angaar Lovforslagets øvrige Bestemmelser, har Udvalget ikke fundet noget mod dem at erindre. § 1 omtaler Fredning af Færstovandsfiskeri, Bestemmelser, som vistnok kunne være hensigtsmæssige. § 6 omtaler Vanddragning af Silb ved Not og henviser til, at i saa Henseende skal den bestaaende Lovgivning opretholdes. §§ 7—10 indeholde særlige særøste Bestemmelser om Regler for Notkastning. §§ 11—12 give Regler, hvorefter der kan tilbejbringes Vedtægter for det almindelige Fiskeri i Fjorde og Bøge,